

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В. Сантиров
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Мария Д. Абаджиева Господинова в присъствието на прокурора Станимир Димитров Димитров (СПП-София) като разгледа докладваното от Снежина Колева Въззивно частно наказателно дело № 20211100602391 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Постъпила е частна жалба от частния тъжител Н. В. В. срещу разпореждане от 16.11.2020 г., постановено по н.ч.х.д. № 20727/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав, с което е прекратено наказателното производство по делото на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, образувано по тъжба на Н. В. В. срещу В.С. П. за престъпление от частен характер, тъй като към тъжбата не е приложен документ за внесена държавна такса.

Жалбоподателят прави искане атакуваното разпореждане да бъде отменено като неправилно и делото да се върне на първоинстанционния съд за продължаване на процесуалните действия.

В закрито съдебно заседание въззивният съдебен състав по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага събирането на допълнителни доказателства.

В открито съдебно заседание частният тъжител изяснява, че държавната такса за подаване на частната тъжба действително не е била внесена по сметка на СРС.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от частния тъжител, взе предвид разпоредбите на закона и извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт, намери за установено

следното.

Производството по н.ч.х.д. № 20727/2018 г. по описа на СРС, НО, 109-ти състав е образувано по повод подадена частна тџжба с вх. № 1085109/05.12.2018 г. от Н. В. В. срещу В.П., съдържаща твърдения за извършено престъпление по чл. 147, ал. 1 от НК. С тџжбата се повдига частно обвинение срещу П. за това, че в качеството си на тџжител и свидетел е разгласил неверни обстоятелства за В. чрез подписана от него жалба до СРП и негови свидетелски показания пред СРП, съдържащи се в преписка с вх. № 513000-10368/2016 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 18524/2016 г. по описа на СРП, които са нанесли вреди на нейния авторитет, достойнство, професионално развитие и здраве. С тџжбата е предявен и граждански иск срещу В.П. за сумата от 30 000,00 (тридесет хиляди) лева, представляваща обезщетение за причинените в резултат на инкриминираното деяние на тџжителката и на Национална камара за мода на България имуществени и неимуществени вреди. Направени са доказателствени искания и са приложени копие на постановление от 31.10.2016 г. на СРП за отказ да се образува досъдебно производство и снимков материал.

С разпореждане от 22.01.2019 г. съдията-докладчик е указал на частната тџжителка, че в 7-дневен срок следва да посочи конкретни думи и изрази от жалбата до СРП, с които са разгласени твърдените позорни обстоятелства, да посочи индивидуализиращи обстоятелства – три имена, ЕГН и адрес на лицето, срещу което е подадена тџжбата, и да внесе дължимата държавна такса по сметка на СРС.

С допълнение към тџжбата от 29.03.2019 г. ЧТ В. е посочила трите имена и ЕГН на лицето, срещу което е подадена тџжбата, и е приложила копие на сигнал с рег. № 18524/30.05.2016 г. до СРП, подписан от последния в качеството на едно от лицата, подало сигнала, където се съдържат твърдените клеветнически изрази към В.. Направено е искане за издаване на съдебно удостоверение, чрез което тџжителката да получи от СРП заверено копие на неговите показания по цитираната по-горе преписка, което е уважено с разпореждане от 17.04.2019 г. на съдията-докладчик.

С допълнение към тџжбата от 27.06.2019 г. ЧТ В. е приложила копие на показанията на В.П., като е посочила, че точните думи, с които е извършена клеветата са: „По отношение на документите с невярно съдържание нямам сведение, освен тези, които съм чул от колеги“; „Същата неяснота имам и спрямо нерегламентираните чекове. Единствената ми информация е от колегите“; „Считам, че са извършени престъпления против интелектуалната собственост посредством използвани снимки, направени от нас и съответно наша собственост без съгласието ни“ и „Горното написах собственоръчно и за верността се подписах“. Тџжителката е квалифицирала тези изрази като позорни за личността ѝ и намерила, че чрез тях П. ѝ е приписал престъпленията измама и нарушаване на интелектуалната собственост.

С разпореждане от 22.07.2019 г. съдията-докладчик е прекратил наказателното производство в частта, касаеща престъплението клевета, извършена чрез оповестяване чрез подписана от В.П. жалба до СРП – подадения сигнал с рег. № 18524/30.05.2016 г. до СРП, тъй като тџжителката не е изпълнила указанията да посочи конкретните думи и изрази, с

които е извършено деянието, с оглед на което обвинението в тази част е останало неясно. Съдията-докладчик е разпоредил наказателното производство да продължи в частта относно твърденията, квалифицирани като клевета, съдържащи се в показанията на В.П. от 22.06.2016 г., дадени по пр. пр. № 18524/2016 г. по описа на СРП.

С разпореждане от 16.11.2020 г. съдията-докладчик е прекратил наказателното производство, тъй като тъжителката не приложила документ за внесена държавна такса по сметка на СРС в предоставения за това срок.

Съобразявайки гореизложената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че първоинстанционното разпореждане, предмет на проверка в настоящото производство, е законосъобразно и обосновано. Действително е било налице основанието за прекратяване на наказателното производство от съдията-докладчик, закрепено в разпоредбата на чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, която предвижда, че не се образува наказателно производство за престъпление, което се преследва по тъжба на пострадалия, а образуваното се прекратява, когато тъжбата не отговаря на условията, посочени в чл. 81 от НПК. Съдията-докладчик правилно е приел, че не е представено доказателство за платена държавна такса. В настоящия случай, въззивният съдебен състав намира, че първият съд не е допуснал нарушение на процесуалния закон, защото следвайки процесуалните си задължения, е извършил необходимата проверка на депозираната от частния тъжител тъжба и след като е установил липсата на горните предпоставки, е прекратил наказателното производство по реда на чл. 250, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК.

След цялостна проверка на допустимостта на тъжбата по чл. 81 от НПК и на правилността на разпореждането за прекратяване на наказателното производство, образувано по нея, въззивният съд прие изводите на СРС за наличието на предпоставките за прекратяване на наказателното производство за правилни, в резултат на което постановеното разпореждане следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338, вр. чл. 341, ал. 1 от НПК, Софийски градски съд, Наказателно отделение, XVII-ти въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 16.11.2020 г., постановено по н.ч.х.д. № 20727/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав, с което е прекратено наказателното производство по делото на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____